

Wie is Gerard van den Tweel?

Gerard is ondernemer sinds 1968. Toen werd hij eigenaar van het familiebedrijf. Zelf zegt hij op 5-jarige leeftijd al ondernemer geworden te zijn: als 'Bottle-manager', hij sorteerte de flessen in de zaak van zijn ouders. Verdiende er 25 heuse centen mee. Van den Tweel runt diverse hotels, bezit 5 Nederlandse 'Albert Heijn-winkels' waaronder die in Nijkerk, zijn woonplaats. Daarnaast heeft hij twee Van den Tweel-Supermarkts op Curaçao en Bonaire. In Suriname opent hij in september 2015 zijn volgende supermarkt. Van den Tweel is getrouwd met Klasiën en vader van drie zonen.

i E. info@vandentweel.nl
T. 033 - 2460222

VAN DEN TWEEL

heeft geen tijd om dood te gaan

Portret van een gepassioneerde kruidenier

In GERARD plaatsen we alleen maar mooie verhalen over alles wat ondernemer(s) beweegt. Mooie portretten, niet geregisseerd. Saaie interviews behoren daarmee tot het verleden. We schrijven wat we zien, wat we voelen. Uiteraard laten we de mensen waarover het gaat voor publicatie het artikel lezen. Om te voorkomen dat er dingen in komen te staan die verkeerd opgevat kunnen worden. Maar het blijft een uniek verhaal.

In dit nummer volgen we één van de interessantste Ondernemers van supermarkt Nederland. Op weg naar Suriname. De nestor bijna van de supermarkt. Zelf wil hij van deze titel niets weten. Hij is dan wel zeventig, maar hij voelt zich vijftig of misschien nog wel jonger. Springt nog over je heen. Denkt hij. Hij behoeft eigenlijk geen introductie. Gerard van den Tweel. Topondernemer in Horeca en Retail.

Eigenaar van vijf Albert Heijn vestigingen in Nederland en Ling & Sons op Aruba, Van den Tweel Supermarket op Bonaire, Voordeelmarkt Warehouse B.V. op Bonaire, Albert Heijn Zeelandia op Curaçao. Van den Tweel Supermarket Jan Thiel op Curaçao. En binnenkort één in Suriname. Maar daarover later. We kennen zijn succesverhalen, hij staat maandelijks in het Stan Huijgens Journaal, de societyrubriek van De Telegraaf. Hij kent de hele wereld, heeft het telefoonnummer van Mark Rutte en (misschien ook wel) van Obama in zijn broekzak zitten. Alle ministers van Suriname staan in zijn elektronische telefoonboek. En ook Bouterse is geen onbekende van hem. Van den Tweel is immers al jarenlang honorair consul, aangesteld door de Surinaamse overheid. Maar zaken en politiek zijn bij hem strikt gescheiden.

Wil de echte Gerard opstaan?

Maar wie is Gerard van den Tweel eigenlijk? Wat beweegt hem, wie is de vrouw achter hem en wat zeggen zijn familie en vrienden over hem? In een geheime missie – niet geheel

zonder gevaar – reisden we hem achterna naar Suriname waar we hem en zijn vrouw op het terras van het zwembad van het comfortabele hotel ontmoetten. Aan het water van de Surinamerivier, dichtbij het roemruchte Fort Zeelandia. De Nederlandse ambassade is er vijf honderd meter vandaan. De Nederlandse residentie van Ambassadeur Ernst Noorman en het woonhuis van Desi Bouterse zijn op fietsafstand. Als Van den Tweel in Suriname is, dan verblijft hij altijd in hetzelfde hotel, Torarica in Paramaribo. Een uitstekend hotel, goede service en een prima zwembad. Opvallend is dat de zakenman niet verblijft in het ernaast gelegen Grand Torarica. Dat hotel is een tikkie luxer en comfortabeler. Niks voor Van den Tweel. Ook toen er een grote groep Nederlandse zakenlui voor een

conferentie op zakenreis in Suriname verbleef in de luxere hotel-variant, blijft Van de Tweel in zijn vertrouwde Torarica. Het is een trekje dat je bij veel geslaagde zakenlui ziet. Geld is er om te verdienen, niet om uit te geven. Al gaat het maar om een paar tientjes per nacht. Tekenend voor Gerard van den Tweel.

GELD IS ER OM TE VERDIENEN, NIET OM UIT TE GEVEN.

Bekend en bemind

In Suriname is Van den Tweel geen onbekende. Hij komt er al jaren, levert er binnenkort (Albert Heijn) producten aan zijn zakenpartner Fernandes en loopt de veters uit zijn schoenen om meer Nederlandse ondernemers naar Suriname te halen. Er is immers veel te halen in Suriname, vindt Van den Tweel. Overal waar de ondernemer verschijnt wordt er voor hem de rode loper uitgerold. Hij vindt het prachtig, geniet er zichtbaar van. Op de luchthaven Zanderij heeft hij de beschikking over een diplomatieke lounge. Op zijn auto prijkt dan een Surinaams diplomatieke kentekenplaat. Bij de douane hoeft hij niet te wachten. Wij wel, helaas. Wij moeten zelfs een toeristenvisum kopen voor 20 keiharde euro's. Gerard loopt door en wordt lachend begroet door de douaniers.

Goudmijn

Er is goud geld te verdienen in de voormalige Nederlandse kolonie, stelt Van den Tweel. De bauxiet-exploitatie is

nagenoeg afgelopen en olie is er nog niet echt gevonden. Ondanks de miljardeninvestering in de kleine moderne raffinaderij aan de Suriname-rivier. Maar met name in hardhout, toerisme en de productie van vers fruit liggen grote kansen, denkt van de Tweel en ook in supermarkten valt nog veel te winnen, ondanks de vele Chinese supermarkten en (semi) warenhuizen. Het barst ervan. De één nog groter dan de andere. Het gaat goed met Suriname. In de hoofdstad Paramaribo wordt hard gewerkt aan het herstel van de houten koloniale huizen. Steeds meer Surinamers overwegen bovendien een terugkeer naar het tropische land.

Ook Van den Tweel gaat investeren in het Zuid-Amerikaanse land, dat vijf keer zo groot is als Nederland met slechts 750.000 inwoners.

De eerste Van den Tweel supermarkt in Paramaribo verrijst eind september in de binnenstad van Paramaribo. Hij wordt waarschijnlijk geopend door Tante Es, het alter-ego van Jurgen Rayman. De bekende cabaretier is een relatie van Van den Tweel. Zo trad hij onlangs op in zijn TV-programma. Waarom Van den Tweel zo graag naar Suriname wil, wordt duidelijk als hij vertelt dat hij aangestoken is door een neef die pastor was in de tijd dat Suriname nog een Nederlandse kolonie was. Hij kwam in 1991 terug naar Nederland, Van den Tweel hing aan zijn lippen en besloot te gaan kijken. Hij ziet zijn werk ook af en toe als missionaris. Hij geniet er met volle teugen van.

Resort

Tijdens dit bezoek aan Suriname bezoekt de zakenman ook een resort in het noorden van Suriname. Het staat te koop en hij laat iedereen die het wil zien, de glanzende brochure zien. Misschien doet hij het zelf wel. Hij heeft het eerder gedaan. Het gaat om het fameuze 'Bakkie', midden in de rimboe in Noord-Suriname. Bakkie is een voormalige plantage en het toegangspunt naar de 'Warappa-Kreek' naar de Atlantische Oceaan. Gerund door Marsha en Bas Spek. Leuke mensen die in Suriname op vakantie waren en erachter kwamen dat de

voorouders van Marsha gewerkt hadden op de nabijgelegen plantages. Van den Tweel heeft ze geholpen. De Surinaamse overheid heeft mee geïnvesteerd en nu staat er een prachtig complex. Een klein museum over de geschiedenis van de plantages in Suriname completeert het geheel. Bakkie is een bezienswaardigheid, een oase van rust. Met bijzondere planten en dieren. Onder de palmen en bananenbomen is het goed toeven in de voormalige suikerrietplantage. Van den Tweel komt er desondanks niet vaak. Zijn vrouw Klasien daarentegen wel. Ze houdt van Bakkie.

Klasien

"Hij zal er gek worden" zegt zijn vrouw Klasien met wie hij al 49 jaar getrouwd is. Klasien is een kwieke zestiger. Moeder van drie kinderen, veel meegemaakt in het leven. Het is allemaal niet zomaar komen aanwaaien. Aardige vrouw met een 'open mind'. Kwiek, net als Gerard. Ze praat met iedereen en vergezelt Gerard vaak. Klasien gaat bijna altijd mee als Gerard naar zijn twee supermarkten op Curaçao, Aruba of Bonaire, of op ontdekkingsstocht naar Suriname gaat. Daar geniet ze van, ook al ziet ze haar man maar een paar uur per dag. "Gerard kan niet tegen rust, dan wordt hij chagrijnig en sluit hij zichzelf op". Van den Tweel heeft deze Suriname-reis nog geen half uur met zijn Klasien aan het zwembad gezeten. Ze is er inmiddels aan gewend. En verzet zich er ook niet meer tegen. Het is nu zeven jaar geleden dat ze op vakantie zijn geweest. Naar Gran Ganaria, in een goed hotel waar geen winkels in de buurt zijn. Het was heerlijk, ze hebben er

genoten. Maar daarna was het weer over met de pret. Van den Tweel kijkt ondertussen met 'onschuldige' ogen naar zijn vrouw. Vragend: "We eten vaak samen, dat is altijd gezellig. Dan ben ik er", lacht hij.

Beschuitje

Van den Tweel steunt op een aantal mensen in zijn omgeving. Klasien is de belangrijkste, zonder haar is Van den Tweel feitelijk nergens. Ze regelt alle zaken thuis, legt zijn pakken en stropdassen klaar en dekt 's avonds de tafel. Mooi verhaal is het beschuitje voor de volgende dag waar de zakenman erg aan hecht. "Laatst kwam er onverwacht iemand langs en die begon zomaar aan dat beschuitje. Dat vond ze vreselijk. Klasien is de steun en toeverlaat. Zijn secretaresse Liesbeth is de tweede persoon zonder wie hij niet kan. Echt praten wil ze niet. Dat wordt te persoonlijk. Wel roemt ze met name de kwaliteiten van Klasien. "Klasien praat met iedereen of het nu de minister-president is of een caissière. Ze kent iedereen en onthoudt waarmee ze bezig zijn. Een bijzondere vrouw". Ook zijn twee zoons werken mee in het bedrijf. Met volle overgave, al willen ze wel meer te vertellen krijgen. "Pa moet dingen meer loslaten en overleggen. Wij zijn er klaar voor en het is feitelijk tien jaar geleden al afgesproken. Maar het komt goed", zegt één van hen.

Geld

Wat drijft Van de Tweel om op zijn zeventigste nog zo hard en meedogenloos te werken. Voor het geld hoeft hij het niet te doen. Bekend zijn de verhalen over de Quote-ranglijst (hoger dan 100 miljoen euro). Zijn zoons willen er liever niet over praten. Van den Tweel vindt het prachtig. Trots dat hij erin staat, belt zelfs met de redactie als hij vindt dat zijn kapitaal te laag gewaardeerd wordt. Tegelijkertijd zegt hij dat geld hem niet boeit. Hij doet nu alles wat hij leuk en goed vindt. Geld is voor hem met name een waardering van zijn ondernemerschap. Hij zit in ieder geval niet op zijn geld.

Recent kocht Van den Tweel de grote grenswinkel Ter Huurne. In eerste instantie samen met AH-franchiser Cees van der Poel, die later om onduidelijke redenen plotseling afhaakte. "Jammer", stelt Van den Tweel. Ik doe het gewoon alleen, ik zie heel veel potentie in die winkel. Als er kansen zijn, dan moet je ze pakken. Ook al loop je daarmee het risico onderuit te gaan. Hij heeft het ettelijke keren in zijn leven meegemaakt. Maar is altijd weer boven komen drijven. "Het gaat er niet om dat je naar beneden valt, belangrijker is dat je weer opstaat en verder gaat", dicteert hij.

Geen auto met chauffeur

Ondanks dat Van den Tweel altijd onderweg is, weigert hij een chauffeur in dienst te nemen. De vele verkeersboetes zijn inmiddels niet meer te tellen en ook een bekeuring voor niet handsfree bellen, valt regelmatig in de bus. Uiteraard is

de (niet goedkope) BMW uitgerust met een 'car-kit'. Van den Tweel weigert hem te gebruiken. Ook het navigatiesysteem blijft ongebruikt, allemaal te lastig. Te ingewikkeld, kost teveel tijd om te leren, denkt hij. Van den Tweel heeft een moordend strakke agenda. Een agenda die continu onder druk staat, omdat Van den Tweel het gevoel heeft met een raket in plaats van een auto te reizen. Hij is van

mening dat hij vanaf Amsterdam makkelijk in een uur in Maastricht kan komen. Met als gevolg dat hij overal te laat binnenkomt. Velen zullen het hem vergeven. Alleen Klasien wordt er minder blij van. "Soms mist hij drie keer de afslag en dan worden we daarna ook nog een keer door een agent staande gehouden, omdat hij niet handsfree zit te bellen".

Sporten: hardlopen door het leven

Ontspannen doet Van den Tweel zeker niet door te sporten. Hij loopt alleen hard door het leven, zegt één van zijn zoons, werkzaam in het bedrijf. Het wordt alleen maar erger. Niemand kan hem stoppen. Hobby's heeft zijn vader niet. O ja vissen, daar houdt hij van. Het liefst gebakken, lacht zijn

**O JA VISSSEN,
DAAR HOUDT
HIJ VAN.
HET LIEFST
GEBAKKEN,
LACHT ZIJN
ZOON.**

zoon. Opmerkelijk gegeven is dat Van den Tweel een heuse Harley Davidson in de schuur heeft staan. Hij rijdt er echter sporadisch op. "Jammer", vindt ook de zakenman, maar echte tijd ontbreekt hem. Ook het weer zit niet mee, met regen gaat hij niet op 'het monster' zitten en in de Tropen vindt hij het verkeer te gevaarlijk.

Ziekenhuis

Niks of niemand lijkt Van den Tweel te kunnen remmen. Ook een spoedopname in het ziekenhuis van 10 jaar geleden deed hem niet besluiten om het rustiger aan te doen. De 'inner-circle' lijkt op dat gebied weinig invloed te hebben. Van den Tweel luistert naar niemand. Het wordt niet door hem betwist. Haalt feitelijk zijn schouders op. In 2005 toen het familiebedrijf 100 jaar bestond, kondigde hij aan zich langzaam aan terug te trekken. Een decennium later is van die belofte weinig over. "Gerard luistert alleen maar af en toe naar adviseurs die op deelgebieden iets mogen zeggen. Als hij 's morgens beweert heeft dat het kantoor wit geschilderd moet worden en er komt toevallig iemand langs die zegt dat rood beter is, dan wordt het rood en daar is hij dan ook niet vanaf te brengen". Dat is een eigenschap die nogal

eens wat geld heeft gekost. Mensen om Van den Tweel heen verbazen zich over de naïviteit waarmee de ondernemer zich soms in nieuwe avonturen stort. "Zijn mensenkennis wordt dan uitgeschakeld door het oprechte vertrouwen in de mens. Gerard denkt dat iedereen is zoals hij is en doet zoals hij zelf in elkaar zit. Dat heeft hem vaak in vervelende situaties gebracht. Anderen mogen het dan voor hem oplossen".

Gezondheid

"Stilzitten is niks", zegt Van den Tweel. "Ik zorg ervoor dat ik geen tijd heb om dood te gaan". Alleen zijn kleinkinderen kunnen Van den Tweel soms bewegen wat anders te gaan doen dan werken. Van den Tweel komt net van de cardioloog. "Allemaal prima weer, niks aan de hand", stelt Van den Tweel.

En alhoewel Klasien ook nog wel even een 'vatenonderzoek' wil afwachten, steekt de sympathieke Van den Tweel alweer de vlag uit. "In de wachtkamer zaten mensen die tien jaar jonger waren dan ik, zij hadden problemen. Ik niet, mag van de dokter weer alles. Ik heb hem beloofd werkweken van vijftig uur te gaan maken. Gaat natuurlijk niet werken" lacht Van den Tweel, die er normaal tachtig tot honderd per week maakt. Het is zijn lust en zijn leven. Hij laat zich door helemaal niemand tegenhouden.

Goede doelen

Van den Tweel is niet vies van goede doelen. Hij steunt in de Cariben onder meer kerken, scholen en sociale doelen. Ook in Nederland kunnen veel mensen bij hem aankloppen. Hij hangt het echter niet aan de grote klok. Suriname en

Paramaribo liggen nauw aan zijn hart. In Paramaribo waar in september zijn nieuwe supermarkt opent, gaat hij deze trend doorzetten. "Het is leuk als je met je geld ook anderen een beetje gelukkig kan maken". In Paramaribo denkt hij opnieuw zijn slag te kunnen slaan. Hij werkt er samen met lokale partner Fernandes. Fernandes belevt meer dan tweeduizend winkels en is importeur van bijna alle automerken. Ook heeft het

bedrijf verschillende hotels en casino's. In en buiten Suriname. "We beginnen in de binnenstad, maar er zijn nu al plannen voor een heel grote supermarkt aan de rand van Suriname", glundert de zakenman. Klasien kijkt verontrustend op, maar zegt niks. Het 'daar wist ik niks van' brandt op haar lippen. Ze glimlacht echter. Gerard is Gerard, daar is nu eenmaal niets aan te doen.

**HET IS LEUK
ALS JE MET
JE GELD OOK
ANDEREN
EEN BEETJE
GELUKKIG
KAN MAKEN.**

